

Документ за разглеждане в заседание

B8-0134/2018

7.3.2018

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания относно рамката на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство

внесена съгласно член 123, параграф 2 от Правилника за дейността

относно насоки по отношение на рамката на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство
(2018/2573(RSP))

Реймънд Финч
от името на групата EFDD

Резолюция на Европейския парламент относно насоки по отношение на рамката на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство (2018/2573(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид нотификацията от страна на министър-председателя на Обединеното кралство до Европейския съвет от 29 март 2017 г. в съответствие с член 50, параграф 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид речта на министър-председателя на Обединеното кралство от 2 март 2018 г.,
- като взе предвид проекта на споразумението за оттегляне, публикуван от Комисията на 28 февруари 2018 г.,
- като взе предвид Резолюция 2625 (XXV) на Общото събрание на ООН от 24 октомври 1970 г. относно „принципите на международното право, свързани с приятелските отношения и сътрудничеството между държавите в съответствие с Устава на Организацията на обединените нации“,
- като взе предвид проучването от 22 ноември 2017 г., изготвено за комисията по конституционни въпроси, озаглавено „Интелигентна граница 2.0 – Избягване на „твърда“ граница на остров Ирландия за митнически контрол и свободно движение на хора“,
- като взе предвид документа, публикуван на 4 март 2017 г. от специалната комисия на Камарата на лордовете по въпросите на Европейския съюз, озаглавен „Брексит и бюджетът на ЕС“,
- като взе предвид член XXIV, параграф 4 от правилата на Световната търговска организация (СТО) и тълкуването и прилагането му от СТО,
- като взе предвид целите, принципите и задълженията, установени в ДЕС и по-специално член 2, член 3, параграф 1, членове 8 и 21 от него,
- като взе предвид Споразумението от Белфаст от 1998 г.,
- като взе предвид дело 120/78 на Съда на Европейския съюз по дело *Rewe-Zentral AG/ Bundesmonopolverwaltung für Branntwein*, известно като „Cassis de Dijon“,
- като взе предвид член 123, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че 51,8% от гласоподавателите в Обединеното кралство (17,4 милиона души) гласуваха за излизане от Европейския съюз на 23 юни 2016 г.; отбелязва, че избирателната активност на този референдум беше по-висока от тази на последните парламентарни избори;

- Б. като има предвид, че Обединеното кралство заяви в своята нотификация от 29 март 2017 г. намерението си да излезе извън юрисдикцията на Съда на Европейския съюз (СЕС);
- В. като има предвид, че правителството на Обединеното кралство посочи в същата нотификация, че неговите бъдещи отношения с Европейския съюз няма да включват членство във вътрешния пазар, нито в митническия съюз;
- Г. като има предвид, че при тълкуването и прилагането на правилата на СТО се посочва, че „един митнически съюз следва да улеснява търговията в рамките на митническия съюз, но не следва да прави това по начин, който създава пречки за търговията с трети държави“;
- Д. като има предвид, че Резолюция 2625 (XXV) на Общото събрание на ООН гласи: „Всяка държава се въздържа от всякакви действия, имащи за цел частично или пълно прекъсване на националното единство и териториалната цялост на всяка друга държава или страна“; като има предвид, че в същата резолюция се посочва също така: „Никоя държава не може да използва или насърчава използването на икономически, политически или друг вид мерки за принуждаване на друга държава, така че да получи от нея подчиняването на упражняването на нейните суверенни права“;
- Е. като има предвид, че член 3, параграф 1 от ДЕС гласи, че „Съюзът има за цел да насърчава мира, ценностите си и благоденствието на своите народи“, а член 2 гласи, че Съюзът се основава на ценностите на зачитане на, *inter alia*, „демокрацията“;
- Ж. като има предвид, че член 8 от ДЕС изисква Европейският съюз да развива „привилегирани отношения със съседните страни“ въз основа на „просперитет“ и „сътрудничество“;
- З. като има предвид, че член 21 от ДЕС гласи: „Съюзът [...] допринася за осигуряването на висока степен на сътрудничество във всички области на международните отношения, с цел: [...] б) утвърждаване и укрепване на демокрацията, правовата държава, правата на човека и принципите на международното право; в) опазване на мира, предотвратяване на конфликти и укрепване на международната сигурност, съгласно целите и принципите на Устава на Организацията на обединените нации [...]; д) насърчаване на интеграцията на всички страни в световната икономика, включително чрез постепенно премахване на пречките пред международната търговия“;
- И. като има предвид, че Съюзът вече е готов да сключи двустранни споразумения с трети държави като Австралия, Канада, Израел, Япония, Нова Зеландия, Швейцария и САЩ, които да включват взаимно признаване на стандартите и регулаторните органи, демонстрирано наскоро по отношение на: а) финансовите услуги, с одобрението на Парламента с голямо мнозинство на двустранното споразумение между ЕС и САЩ относно пруденциалните мерки в областта на застраховането и презастраховането; б) медицината, посредством Споразумението между ЕС и Израел относно оценка на съответствието и приемане на промишлени продукти (АСАА); и в) производството, посредством Всеобхватното

икономическо и търговско споразумение Канада – Европейски съюз (ВИТС);

- Й. като има предвид, че ЕС не е успял да разгледа, да следва и да се възползва от възможностите за взаимно признаване, които произтичат от делото „Cassis de Dijon“;
1. призовава, бъдещите отношения между Съюза и Обединеното кралство да бъдат определени едновременно със споразумението за оттегляне и да бъдат част от отделен договор; отбелязва във връзка с това, че е необходимо да се разбере и да се постигне споразумение относно бъдещите отношения в подробности едновременно с определянето на разпоредби в споразумението за оттегляне във връзка с границата между Ирландия и Северна Ирландия; подчертава, че ако не бъде постигнато паралелно споразумение за такъв договор относно бъдещите отношения, всички разпоредби на споразумението за оттегляне, които надхвърлят рамките на преходния период (включително тези, отнасящи се до Северна Ирландия), и всички плащания следва да бъдат зависими от и да подлежат на окончателното споразумение относно бъдещите отношения между Съюза и Обединеното кралство;
 2. предупреждава, че включването в споразумението за оттегляне на всички разпоредби относно постоянни бъдещи отношения, които продължават след изтичането на преходния период, или на разпоредби, които се отнасят до „смесени правомощия“ или изключителни правомощия на държавите членки, би могло да изложи Комисията на иск пред Съда на ЕС за използване на погрешна процедура по силата на ДЕС за сключването на споразумението за оттегляне;
 3. изразява съжаление от опита на Комисията да раздели Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия чрез запазването на последната постоянно в митническия съюз след датата на оттегляне; настоява, че Комисията трябва незабавно да започне преговори за свободна търговия с Обединеното кралство, успоредно с текущите преговори за оттегляне;
 4. припомня на Комисията, че преговорите, сключването и текстът на рамката за бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство трябва да съответстват на принципите, изложени в Резолюция 2625 (XXV) на Общото събрание на ООН относно принципите на международното право, свързани с приятелските отношения и сътрудничеството между държавите в съответствие с Устава на Организацията на обединените нации;
 5. отхвърля необходимостта от преходен период за Обединеното кралство след неговото официално оттегляне от Съюза; настоява, че ако такъв преходен период бъде предвиден, той трябва да приключи най-късно до 31 декември 2020 г.;
 6. подчертава, че както кампанията за „оставане“, така и тази за „напускане“ в референдума отчитат, приемат и се застъпват за това, че вот в полза на напускането на Европейския съюз би означавал напускане на митническия съюз и на единния пазар;
 7. изисква всяко споразумение относно бъдещите отношения с Обединеното кралство да съответства на ценностите на демокрацията, както е посочено в

членове 2, 8, 10 и 21 от ДЕС, и на добросъседството, съобразно изразеното в член 8 от ДЕС;

8. отбелязва, че с цел постигане на съответствие с членове 2, 10 и 21 от ДЕС:
 - а) всяко участие в митническия съюз трябва да зачита принципа на „няма данъчно облагане без представителство“;
 - б) Парламентът на Обединеното кралство трябва да има правото да отхвърли прилагането по отношение на Обединеното кралство на приетото от ЕС законодателство по време на преходния период или след това;
 - в) юрисдикцията на Съда на ЕС върху Обединеното кралство трябва да бъде преустановена на датата на оттегляне;
 - г) не може да има ограничение след датата на оттегляне по отношение на правата на Обединеното кралство да договаря, сключва и ратифицира търговски споразумения с други трети държави (при условие, че такива споразумения не влизат в сила през преходния период) или по друг начин да провежда своите международни отношения, както счита за целесъобразно;
9. настоява, че Комисията трябва да зачете резултата от референдума в Обединеното кралство, като не възпрепятства намерението на правителството на Обединеното кралство да изпълни указанията, дадени му от обществеността на референдума, да се сложи край на свободното движение на хора на датата на оттеглянето;
10. настоява, че Комисията не следва да се намесва по отношение на имиграционния контрол или административните процедури, които Обединеното кралство се стреми да въведе след оттеглянето; счита, че административните такси за граждани на ЕС, които кандидатстват за постоянно право да останат в Обединеното кралство, са оправдани и разумни, при условие че те са съвместими с тези, наложени на гражданите на други трети държави;
11. счита, че задължението за лоялно сътрудничество след датата на оттегляне, независимо дали по време на преходния период и след това, следва да бъде реципрочно и съгласувано със способността на Обединеното кралство да провежда своите международни отношения така, както счита за целесъобразно;
12. подчертава, че от датата на оттеглянето си Обединеното кралство трябва да е свободно да води международни отношения, каквито счете за необходимо, включително да изразява своите собствени виждания в международни организации и в преговорите за сключване на търговски споразумения с други трети държави (при условие, че тези споразумения не влизат в сила през преходния период); подчертава, че договарянето на бъдещите отношения, като същевременно не се допуска Обединеното кралство да води своите международни отношения както счита за целесъобразно, ще се разглежда като нарушение на Резолюция 2625 (XXV) на Общото събрание на ООН, и по-специално, както се посочва в нея, като нарушение на:
 - а) принципа на суверенно равенство;

- б) задължението за „[не]намеса, пряко или непряко, по никаква причина, във вътрешните или външните работи на която и да е друга държава“;
13. насърчава 27-те държави–членки на ЕС да предложат реципрочен подход за бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство като цяло и по отношение на застраховането, презастраховането, финансовите услуги, преработвателната промишленост и медицината, въз основа на взаимно признаване на стандартите и регулаторните органи, като например приетите наскоро в двустранното споразумение между ЕС и САЩ относно пруденциалните мерки в областта на застраховането и презастраховането;
14. призовава Комисията, що се отнася до принципа на взаимно признаване, спешно да направи оценка на прилагането на решението по делото *Cassis de Dijon*, което би създало допълнителна, гъвкава успоредна пътека към реална свободна търговия с истински минимум, или дори липса, на тарифи и нетарифни бариери;
15. отхвърля всеки опит от страна на Комисията да налага юрисдикцията на Съда на ЕС в Обединеното кралство през преходен период или след това, в частност що се отнася до прилагането на решенията, постановени след датата на оттегляне;
16. отново заявява, че, освен ако е договорено друго в рамките на оттеглянето, не съществува правно задължение за Обединеното кралство да заплати еднократна сума за уреждане на отношенията или да продължи членския си внос в МФР след оттеглянето, като се има предвид, че Договорите за създаване на Европейския съюз ще престанат да се прилагат, считано от съответната дата; отбелязва, че Специалната комисия на Камарата на лордовете заключи, че „цялото право на ЕС – включително разпоредбите относно текущите финансови вноски и машинарията за произнасяне на решения – ще престане да се прилага и Обединеното кралство няма да бъде субект на подлежащо [по законов ред] на изпълнение задължение за извършване на финансови вноски“;
17. подчертава, че ако Комисията счита, че бюджетните задължения задължават Обединеното кралство, като нетен вносител в ЕС, да продължи да извършва плащания за остатъка от срока на МФР, от това следва, че задълженията за извършване на плащания от този бюджет за нетни получатели трябва също да бъдат обвързващи; отбелязва, че иначе, в случай че ЕС се разпадне, значителна сума от нетни вносители би останала неизползвана;
18. осъжда политиката на ЕС в областта на рибарството и призовава ЕС-27 да зачитат международното право (UNCLOS) във връзка с изпълнението в периода след Брексит на цялата, състояща се от 200 морски мили, изключителна икономическа зона (ИИЗ) на Обединеното кралство; изисква ЕС да се стреми към установяването на тристранни разговори (ЕС-Обединеното кралство -Норвегия) с цел да се определи справедливо разпределение на максимално устойчив улов, считано от март 2019 г.; отхвърля опити за покопаване на суверенитета на Обединеното кралство в периода след Брексит чрез заплашителни необосновани търговски бариери срещу риба и рибни продукти на Обединеното кралство, които биха могли да накърнят както МСП, така и големите предприятия в целия европейски блок;

o

o o

19. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията.